

U S T A W A

z dnia 7 listopada 2025 r.

**o zmianie ustawy o imprezach turystycznych i powiązanych usługach
turystycznych oraz niektórych innych ustaw¹⁾**

Art. 1. W ustawie z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 2211) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 7:
 - a) w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) prowadzić i aktualizować wykaz umów o udział w imprezie turystycznej oraz umów zawartych przez podróżnego z przedsiębiorcą ułatwiającym nabywanie powiązanych usług turystycznych, zwany dalej „wykazem umów”;
 - a) w systemie teleinformatycznym Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego, o którym mowa w art. 15ka ust. 2 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2025 r. poz. 764), albo
 - b) poza systemem, o którym mowa w lit. a, pod warunkiem terminowego przekazywania wykazu umów do Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego;”,
- b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Zabezpieczenie finansowe, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, może być zapewnione przez zawarcie więcej niż jednej gwarancji bankowej lub gwarancji ubezpieczeniowej, których jednostkowe sumy gwarancji mogą być niższe niż suma gwarancji ustalona przepisami określającymi minimalną

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz ustawę z dnia 15 lipca 2020 r. o Polskim Bonie Turystycznym.

wysokość sumy gwarancji, przy czym łączna suma gwarancji z nich wynikająca musi być nie niższa niż ustalona przepisami określającymi minimalną wysokość sumy gwarancji. Jeden z podmiotów udzielających gwarancji musi być wskazany w treści gwarancji jako podmiot, o którym mowa w art. 16 ust. 2, a udzielone zabezpieczenia finansowe muszą obejmować ten sam okres.

2b. Organizator turystyki lub przedsiębiorca ułatwiający nabywanie powiązanych usług turystycznych, wykonując obowiązek, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, w tym w sposób, o którym mowa w ust. 2a, jest obowiązany udzielać podróżnym informacji o wszystkich obowiązujących w chwili zawierania umowy gwarancjach, uwzględniając w szczególności informacje o sposobie dochodzenia roszczeń z tych gwarancji w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1, oraz o podmiocie, do którego należy kierować roszczenia.”;

2) w art. 9:

a) w ust. 1:

- po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:
„1a) przedmiot umowy;”,
- pkt 5 i 6 otrzymują brzmienie:
„5) łączną cenę usług objętych umową albo poszczególne kwoty, które składają się na łączną cenę, w przypadku, gdy te kwoty są podane w różnych walutach;
6) kraj i miejscowość albo kraj i trasę wykonania umowy oraz zakres terytorialny wykonywanej działalności objętej wpisem do rejestru;”,
- w pkt 7 po wyrazach „rodzaj środka transportu,” dodaje się wyrazy „w szczególności wskazanie transportu lotniczego w ramach przewozu czarterowego;”,
- w pkt 9 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 10 w brzmieniu:
„10) wskazanie, czy przed realizacją imprezy turystycznej lub powiązanej usługi turystycznej są przyjmowane przedpłaty.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Marszałek województwa i minister właściwy do spraw turystyki, w trybie kontroli organizatora turystyki lub przedsiębiorcy ułatwiającego

nabywanie powiązanych usług turystycznych, mają prawo dostępu do danych zawartych w wykazie umów.”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2d w brzmieniu:

„2a. Organizatorzy turystyki oraz przedsiębiorcy ułatwiający nabywanie powiązanych usług turystycznych prowadzący wykaz umów poza systemem, o którym mowa w art. 7 ust. 1 pkt 3 lit. a, przekazują za pośrednictwem tego systemu wykaz umów w terminie do 14. dnia każdego miesiąca za poprzedni miesiąc kalendarzowy, według stanu aktualnego na dzień przekazania.

2b. Organizatorzy turystyki oraz przedsiębiorcy ułatwiający nabywanie powiązanych usług turystycznych niezwłocznie aktualizują dane, o których mowa w ust. 1, wprowadzone do systemu, o którym mowa w art. 7 ust. 1 pkt 3 lit. a, nie później niż w terminie 14 dni od dnia dokonania ich zmiany.

2c. W przypadku niewykonania lub nienależytego wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 3 oraz art. 9 ust. 2a i 2b, Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny wzywa organizatora turystyki lub przedsiębiorcę ułatwiającego nabywanie powiązanych usług turystycznych za pośrednictwem systemu, o którym mowa w art. 7 ust. 1 pkt 3 lit. a, do wykonania tych obowiązków, w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia wprowadzenia wezwania do tego systemu. Wezwanie jest wysyłane do wiadomości właściwego marszałka województwa.

2d. W przypadku niedochowania terminu określonego w wezwaniu, o którym mowa w ust. 2c, Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny występuje do właściwego marszałka województwa z wnioskiem o wydanie decyzji administracyjnej, o której mowa w art. 30 ust. 7 pkt 2.”,

d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny jest uprawniony do przetwarzania danych zawartych w wykazie umów, w zakresie niezbędnym do zapewnienia prawidłowego funkcjonowania Turystycznego Funduszu Gwarancyjnego oraz Turystycznego Funduszu Pomocowego, o którym mowa w art. 15kc ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych.”,

e) dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny udostępnia dane, o których mowa w ust. 1 pkt 1–4 i 6–7a, zawarte w wykazie umów, marszałkowi województwa i ministrowi właściwemu do spraw turystyki w celu realizacji zadań przez te podmioty.

5. Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny podaje do powszechnej wiadomości zbiorcze dane, o których mowa w ust. 1 pkt 1–4 i 6–7a, zawarte w wykazie umów, bez wskazywania danych identyfikujących przedsiębiorców turystycznych.”;

3) w art. 15 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W przypadku, o którym mowa w art. 7 ust. 2a, marszałek województwa lub upoważniona przez niego jednostka, o której mowa w art. 14 ust. 1, kieruje wydawaną dyspozycję do podmiotu, o którym mowa w art. 16 ust. 2, informując o tym podmioty, które udzieliły pozostałych gwarancji ubezpieczeniowych albo gwarancji bankowych. Przepis art. 19 ust. 3 stosuje się odpowiednio, z tym że przekazanie środków przez podmioty, które udzieliły pozostałych gwarancji ubezpieczeniowych albo gwarancji bankowych następuje w terminie nie dłuższym niż 2 dni robocze od dnia doręczenia wezwania.”;

4) w art. 16 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. W przypadku, o którym mowa w art. 7 ust. 2a, podmiot udzielający gwarancji ubezpieczeniowej albo podmiot udzielający gwarancji bankowej, wskazany jako właściwy do przyjmowania zgłoszeń od podróżnych, jest obowiązany do obsługi zgłoszonych roszczeń, w tym do dokonywania wypłat, do wysokości własnej sumy gwarancyjnej oraz w imieniu pozostałych podmiotów udzielających gwarancji ubezpieczeniowej albo gwarancji bankowej, ze środków przez nich przekazanych zgodnie z wyliczeniem proporcjonalnego do wysokości udzielonego zabezpieczenia udziału w kwotach należnych podróżnym, do łącznej wysokości wszystkich gwarancji udzielonych na ten sam okres.”;

5) w art. 18 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 oraz dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:

„2. W przypadku, o którym mowa w art. 7 ust. 2a, właściwy do dokonywania weryfikacji zgłoszenia podróżnego oraz przekazania mu informacji, o której mowa w ust. 1, jest podmiot, o którym mowa w art. 16 ust. 2.

3. W przypadku, o którym mowa w art. 7 ust. 2a, podmiot, o którym mowa w art. 16 ust. 2, wraz z przekazaniem podróznemu informacji, o której mowa w ust. 1, przekazuje tę informację do pozostałych podmiotów udzielających zabezpieczenia finansowego, wraz z wyliczeniem proporcjonalnego do wysokości udzielonego zabezpieczenia udziału w kwotach należnych podróznym.”;

- 6) w art. 19 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 oraz dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:

„2. W przypadku, o którym mowa w art. 7 ust. 2a, podmiot, o którym mowa w art. 16 ust. 2, w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia doręczenia informacji o szczegółowym wyliczeniu kwot należnych podróznym, dokonuje wypłat tych kwot bezpośrednio podróznym, zgodnie z wyliczeniem, o którym mowa w art. 18 ust. 3.

3. Podmiot, o którym mowa w art. 16 ust. 2, występuje do pozostałych podmiotów udzielających zabezpieczenia finansowego na ten sam okres o przekazanie środków na poczet realizacji wypłat, o których mowa w ust. 2, proporcjonalnie, zgodnie z wyliczeniem, o którym mowa w art. 18 ust. 3. Pozostałe podmioty udzielające zabezpieczenia finansowego dokonują przekazania środków w terminie nie dłuższym niż 7 dni od dnia doręczenia wezwania.”;

- 7) po art. 21 dodaje się art. 21a w brzmieniu:

„Art. 21a. Przepisy niniejszego rozdziału w zakresie dotyczącym podmiotu udzielającego zabezpieczenia finansowego stosuje się odpowiednio do podmiotu, o którym mowa w art. 16 ust. 2, jeżeli przedsiębiorca turystyczny posiada więcej niż jedno zabezpieczenie finansowe.”;

- 8) w art. 30 w ust. 7:

a) w pkt 1 przed wyrazem „wykreśleniu” skreśla się wyraz „o”,

b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wykreśleniu przedsiębiorcy turystycznego z rejestru i o zakazie wykonywania działalności objętej wpisem do rejestru przez okres 3 lat w przypadku rażącego naruszenia warunku wykonywania działalności, o którym mowa w art. 31 pkt 2 lub 3, na wniosek Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego, chyba że przed wydaniem decyzji administracyjnej przedsiębiorca ten spełni swoje obowiązki ustawowe;”;

- 9) w art. 31 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:
- „2) uchylanie się, mimo wezwania, od obowiązku należytego i terminowego składania deklaracji lub opłacania należnych składek na Turystyczny Fundusz Gwarancyjny;
 - 3) uchylanie się, mimo wezwania, od obowiązku należytego prowadzenia lub przekazywania i aktualizacji wykazu umów na zasadach określonych w art. 7 ust. 1 pkt 3 i art. 9 ust. 2a i 2b;”;
- 10) w art. 37 ust. 1a otrzymuje brzmienie:
- „1a. Deklaracje, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 4, są składane za pośrednictwem systemu, o którym mowa w art. 7 ust. 1 pkt 3 lit. a.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2025 r. poz. 764) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 15kb dodaje się ust. 18–22 w brzmieniu:
- „18. Do egzekucji należności pieniężnych, o których mowa w art. 15ka ust. 29, stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, z tym że wierzycielem jest Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny.
19. Egzekucję, o której mowa w ust. 18, stosuje się, jeśli należność pieniężna została stwierdzona wydaniem przez ministra właściwego do spraw turystyki prawomocnej decyzji, o której mowa w art. 15ka ust. 29.
20. Roszczenia z tytułu należności pieniężnych, o których mowa w art. 15ka ust. 29, ulegają przedawnieniu z upływem 6 lat od ostatniego dnia roku kalendarzowego, w którym wydano prawomocną decyzję, o której mowa w art. 15ka ust. 29.
21. Bieg przedawnienia przerywa:
- 1) każda czynność organu egzekucyjnego podjęta w celu wyegzekwowania należności;
 - 2) uznanie przez organizatora turystyki zobowiązania wynikającego z decyzji, o której mowa w art. 15ka ust. 29;
 - 3) wszczęcie postępowania skargowego przed sądem administracyjnym w związku z wydaniem decyzji, o której mowa w art. 15ka ust. 29;
 - 4) zawieszenie postępowania egzekucyjnego.

22. Po przerwaniu biegu przedawnienia z przyczyny, o której mowa w ust. 21:

- 1) pkt 1 i 2 – biegnie ono na nowo;
 - 2) pkt 3 – okres przedawnienia biegnie na nowo od dnia zakończenia postępowania sądowego;
 - 3) pkt 4 – okres przedawnienia biegnie od dnia podjęcia postępowania egzekucyjnego.”;
- 2) w art. 15kc:
- a) w ust. 4 po pkt 6 dodaje się pkt 6a i 6b w brzmieniu:

„6a) z zapłat dokonanych przez organizatorów turystyki oraz przedsiębiorców ułatwiających nabywanie powiązanych usług turystycznych, o których mowa w ust. 19e;

6b) z wpływów z tytułu roszczeń o zwrot wypłaconych świadczeń, o których mowa w ust. 19j;”;
 - b) ust. 13 otrzymuje brzmienie:

„13. Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny może udzielić Funduszowi Pomocowemu, w celu realizacji jego zadań ustawowych, zwrotnego finansowania ze środków zgromadzonych w ramach Turystycznego Funduszu Gwarancyjnego, o którym mowa w ustawie z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych, na warunkach odpowiadających stopie oprocentowania lokat uzyskiwanych przez Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny w okresie, na który zostało udzielone zwrotne finansowanie, przy uwzględnieniu bezpieczeństwa i płynności środków Turystycznego Funduszu Gwarancyjnego. Wysokość zwrotnego finansowania udzielonego przez Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny na rzecz Funduszu Pomocowego nie może przekroczyć wysokości 30% środków zgromadzonych na Turystycznym Funduszu Gwarancyjnym.”;
 - c) ust. 18 otrzymuje brzmienie:

„18. Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny oraz osoby działające w jego imieniu z należytą starannością nie ponoszą odpowiedzialności za szkodę wynikłą z niewłaściwej realizacji wypłat, o których mowa w ust. 14 i 14b, ani udzielania poręczeń, o których mowa w ust. 19a.”;
 - d) po ust. 19 dodaje się ust. 19a–19j w brzmieniu:

„19a. Ze środków Funduszu Pomocowego można udzielać organizatorom turystyki oraz przedsiębiorcom ułatwiającym nabywanie powiązanych usług

turystycznych, częściowego poręczenia na zabezpieczenie ich ewentualnych zobowiązań względem podmiotu udzielającego gwarancji ubezpieczeniowej albo gwarancji bankowej, o której mowa w art. 7 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych, związanych z udzielaną gwarancją, w przypadku gdy podmiot udzielający gwarancji ubezpieczeniowej albo podmiot udzielający gwarancji bankowej wymaga zabezpieczenia w postaci kaucji, depozytu, gwarancji ubezpieczeniowej lub gwarancji bankowej.

19b. Podmiot udzielający gwarancji ubezpieczeniowej albo podmiot udzielający gwarancji bankowej, wymagając zabezpieczenia, o którym mowa w ust. 19a, nie może odmówić przyjęcia poręczenia udzielonego przez Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny.

19c. Poręczenie, o którym mowa w ust. 19a, jest udzielane organizatorom turystyki oraz przedsiębiorcom ułatwiającym nabywanie powiązanych usług turystycznych, w stosunku do których istnieje wymóg posiadania zabezpieczenia finansowego w wysokości nie niższej niż 250 000 euro, na okres obowiązywania gwarancji oraz okres 12 miesięcy po jej wygaśnięciu i obejmuje wierzytelności powstałe w tym okresie. Podmiot udzielający gwarancji ubezpieczeniowej albo gwarancji bankowej może zgłosić swoje roszczenie w terminie 60 dni od dnia powstania wierzytelności.

19d. Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny decyduje o udzieleniu organizatorom turystyki oraz przedsiębiorcom ułatwiającym nabywanie powiązanych usług turystycznych poręczenia, o którym mowa w ust. 19a, pod warunkiem spełnienia przez nich na dzień złożenia wniosku o jego udzielenie następujących kryteriów:

- 1) należytego realizowania obowiązków względem Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego, o których mowa w niniejszej ustawie oraz w ustawie z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych, w okresie ostatnich 12 miesięcy, poprzedzających dzień złożenia wniosku o udzielenie poręczenia;
- 2) wykonywania działalności gospodarczej w zakresie organizowania imprez turystycznych lub ułatwiania nabywania powiązanych usług turystycznych przez nieprzerwany okres co najmniej ostatnich 3 lat;

- 3) nieskorzystania z uprawnienia, o którym mowa w art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, oraz posiadania przez okres 3 lat wpisu do rejestru organizatorów turystyki i przedsiębiorców ułatwiających nabywanie powiązanych usług turystycznych;
- 4) braku trwającego postępowania w sprawie wykreślenia z rejestru organizatorów turystyki i przedsiębiorców ułatwiających nabywanie powiązanych usług turystycznych;
- 5) przedstawienia zaświadczenia o niezaleganiu z należnościami względem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych oraz zaświadczenia o niezaleganiu w podatkach, wystawionych nie wcześniej niż 3 miesiące przed dniem złożenia wniosku o udzielenie poręczenia;
- 6) przedstawienia informacji o pozytywnym wyniku oceny sytuacji finansowej organizatora turystyki lub przedsiębiorcy ułatwiającego nabywanie powiązanych usług turystycznych przeprowadzonej przez podmiot udzielający zabezpieczenia finansowego, w związku z którym ma zostać udzielone poręczenie nie wcześniej niż 3 miesiące przed dniem złożenia wniosku o udzielenie poręczenia.

19e. Za udzielenie poręczenia, o którym mowa w ust. 19a, organizator turystyki lub przedsiębiorca ułatwiający nabywanie powiązanych usług turystycznych uiszcza zapłatę na rzecz Funduszu Pomocowego.

19f. Minister właściwy do spraw turystyki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) maksymalną wartość udzielanego poręczenia, o którym mowa w ust. 19a, mając na względzie:
 - a) wysokość wymaganego zabezpieczenia finansowego na wypadek niewypłacalności organizatora turystyki lub przedsiębiorcy ułatwiającego nabywanie powiązanych usług turystycznych,
 - b) wysokość zabezpieczenia ewentualnych zobowiązań względem podmiotu udzielającego gwarancji ubezpieczeniowej albo podmiotu udzielającego gwarancji bankowej, związanych z udzielaną gwarancją, w przypadku gdy podmiot udzielający gwarancji ubezpieczeniowej albo podmiot udzielający gwarancji bankowej

takiego zabezpieczenia wymaga, w tym ewentualną różnicę między wartością udzielanej gwarancji a wartością wymaganego zabezpieczenia, przy czym udzielone poręczenie nie może przekraczać 80 % kwoty tego zabezpieczenia, oraz

- c) adekwatność maksymalnej wartości udzielanego poręczenia do profilu ryzyka działalności prowadzonej przez organizatora turystyki lub przedsiębiorcę ułatwiającego nabywanie powiązanych usług turystycznych;
- 2) maksymalny stosunek łącznej wartości udzielanych poręczeń, o których mowa w ust. 19a, do wysokości środków zgromadzonych w Funduszu Pomocowym, mając na względzie konieczność zapewnienia ciągłości realizacji zadań Funduszu Pomocowego;
- 3) wysokość zapłaty za udzielenie poręczenia, o którym mowa w ust. 19a, mając na względzie wysokość udzielanego poręczenia, przy czym zapłata nie może być niższa niż 300 zł.

19g. Dochodząc swoich wierzytelności w związku z udzieloną gwarancją, podmiot udzielający gwarancji ubezpieczeniowej albo podmiot udzielający gwarancji bankowej mają obowiązek zaspokoić się w pierwszej kolejności z zabezpieczeń, o których mowa w ust. 19a, wniesionych przez organizatora turystyki lub przedsiębiorcę ułatwiającego nabywanie powiązanych usług turystycznych.

19h. Umowa o udzielenie poręczenia, o którym mowa w ust. 19a, jest zawierana za pośrednictwem systemu teleinformatycznego Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego, o którym mowa w art. 15ka ust. 2, między Ubezpieczeniowym Funduszem Gwarancyjnym a organizatorem turystyki lub przedsiębiorcą ułatwiającym nabywanie powiązanych usług turystycznych i zawiera w szczególności:

- 1) oświadczenie Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego o udzieleniu poręczenia, o którym mowa w ust. 19a, ze środków Funduszu Pomocowego;
- 2) wskazanie podmiotu, na rzecz którego ma zostać udzielone poręczenie;
- 3) określenie wysokości udzielonego poręczenia;
- 4) określenie wysokości zapłaty za udzielone poręczenie;

- 5) zobowiązanie organizatora turystyki lub przedsiębiorcy ułatwiającego nabywanie powiązanych usług turystycznych do informowania Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego o wszelkich okolicznościach mających znaczenie dla realizacji umowy poręczenia;
- 6) określenie zasad odpowiedzialności stron.

19i. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 19h pkt 1, jest składane w postaci elektronicznej i opatrywane kwalifikowanym podpisem elektronicznym.

19j. Ubezpieczeniowemu Funduszowi Gwarancyjnemu, z dniem wykonania zobowiązania za organizatora turystyki lub przedsiębiorcę ułatwiającego nabywanie powiązanych usług turystycznych z tytułu poręczenia, o którym mowa w ust. 19a, przysługuje roszczenie o zwrot wypłaconego świadczenia.”,

- e) ust. 21 otrzymuje brzmienie:

„21. Ze środków Funduszu Pomocowego pokrywa się koszty związane z realizacją wypłat, o których mowa w ust. 14 i 14b oraz art. 15ka ust. 1, udzielaniem poręczeń, o których mowa w ust. 19a, i wypłat dokonywanych z ich tytułu oraz koszty jego obsługi przez Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny i spłatę zwrotnego finansowania, o którym mowa w ust. 13. Roszczenia i zobowiązania Funduszu Pomocowego nie mogą być pokrywane ze środków Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego innych niż zgromadzone na rachunku, o którym mowa w ust. 3.”,

- f) dodaje się ust. 24 w brzmieniu:

„24. W zakresie wypłat, o których mowa w ust. 14b, przepisy art. 15ka ust. 22–26 stosuje się odpowiednio.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 15 lipca 2020 r. o Polskim Bonie Turystycznym (Dz. U. z 2023 r. poz. 35) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 7 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Kwoty otrzymane w sposób, o którym mowa w ust. 3 i 4, są przekazywane na rachunek bankowy ministra właściwego do spraw turystyki i stanowią dochód budżetu państwa.”;

2) w art. 15:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku ujawnienia w wyniku przeprowadzonych czynności sprawdzających, że kwota płatności dokonanej za pomocą bonu stanowi kwotę nienależnie pobraną, kwota otrzymana w wyniku dokonania tej płatności podlega zwrotowi na rachunek bankowy POT łącznie z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, liczonymi od dnia otrzymania kwoty przez przedsiębiorcę turystycznego lub organizację pożytku publicznego.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Kwota nienależnie pobranej płatności oraz odsetki podlegają zwrotowi na rachunek bankowy POT.”,

c) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Kwoty otrzymane w sposób, o którym mowa w ust. 1 i 4, są przekazywane na rachunek bankowy ministra właściwego do spraw turystyki i stanowią dochód budżetu państwa.”;

3) w art. 21:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Kwota nienależnie pobranego dodatkowego świadczenia w formie bonu łącznie z odsetkami ustawowymi za opóźnienie podlega zwrotowi na rachunek bankowy POT.”,

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Kwoty otrzymane w sposób, o którym mowa w ust. 4, są przekazywane na rachunek bankowy ministra właściwego do spraw turystyki i stanowią dochód budżetu państwa.”;

4) w art. 32 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Odsetki od środków zgromadzonych na rachunku, o którym mowa w ust. 4, stanowią dochód budżetu państwa i są przekazywane na rachunek bankowy wskazany przez ministra właściwego do spraw turystyki, w terminie 5 dni roboczych od dnia ich naliczenia.”;

5) w art. 35:

a) uchyla się ust. 1,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Źródłem finansowania zadań POT wynikających z ustawy jest dotacja celowa z budżetu państwa przekazywana przez ministra właściwego do spraw turystyki.”.

Art. 4. 1. W latach 2026–2035 maksymalny limit wydatków budżetu państwa, będących skutkiem finansowym wejścia w życie ustawy w zakresie określonym w art. 3, wynosi w roku:

- 1) 2026 – 1 420 tys. zł;
- 2) 2027 – 1 145 tys. zł;
- 3) 2028 – 759 tys. zł;
- 4) 2029 – 231 tys. zł;
- 5) 2030 – 100 tys. zł;
- 6) 2031 – 100 tys. zł;
- 7) 2032 – 100 tys. zł;
- 8) 2033 – 100 tys. zł;
- 9) 2034 – 100 tys. zł;
- 10) 2035 – 100 tys. zł.

2. W przypadku zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy limitu wydatków, w szczególności w przypadku przekroczenia w pierwszym półroczu danego roku 65 % limitu określonego w ust. 1, Polska Organizacja Turystyczna przygotowuje propozycję mechanizmu korygującego, polegającego na obniżeniu wysokości tych wydatków w drugim półroczu do poziomu gwarantującego, że limit ten nie zostanie przekroczony, i przedkłada ją do akceptacji ministrowi właściwemu do spraw turystyki.

3. Polska Organizacja Turystyczna monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz wdraża zaakceptowany mechanizm korygujący, o którym mowa w ust. 2.

Art. 5. Do umów o udział w imprezie turystycznej oraz umów zawartych przez podróżnego z przedsiębiorcą ułatwiającym nabywanie powiązanych usług turystycznych, zawartych do dnia 31 grudnia 2025 r., stosuje się art. 9 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2026 r., z wyjątkiem art. 1 pkt 1 lit. a, pkt 2 oraz pkt 9, w zakresie zmienianego art. 31 pkt 3, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2026 r.

MARSZAŁEK SEJMU

/ – / Szymon Hołownia